

กรณีศึกษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม

สำนักกฎหมายและจรรยาบรรณ

นายเอในฐานะเจ้าของอาคารโรงเรียนเอกชนได้ว่าจ้างนายบีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมระดับภาคีวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ซึ่งรับราชการในหน่วยงานแห่งหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่เป็นวิศวกรผู้ออกแบบและควบคุมงานก่อสร้างอาคารเรียน ขนาด 7 ชั้น รวมถึงนายบียังได้รับการว่าจ้างเพิ่มเติมจากนายเอ ในการเป็นผู้ประสานงานในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร และจัดหาผู้ออกแบบและผู้ควบคุมงานให้ครบถ้วนตามกฎหมาย แต่นายบีได้ดำเนินการเรื่องดังกล่าวให้ถูกต้องจนเป็นเหตุให้นายเอต้องได้รับความเดือดร้อนและเสียหาย จึงได้ร้องเรียนเรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมของนายบีต่อสภาวิศวกร

คณะกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการไต่สวนได้แสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานรับฟังข้อเท็จจริงได้ดังนี้

1

นายบียอมรับว่าได้รับหน้าที่เป็นวิศวกรผู้ออกแบบและควบคุมงานก่อสร้างอาคารเรียนดังกล่าวรวมถึงยังได้รับหน้าที่เป็นผู้ประสานงานในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารและจัดหาผู้ออกแบบและผู้ควบคุมงานจริง

2

นายบีรับทราบข้อมูลโดยตลอดแล้วว่าอาคารดังกล่าวได้มีการก่อสร้างอาคารก่อนได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารนายบีจึงมีความประสงค์ให้ตนเองเป็นผู้ดำเนินการประสานงานเพื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารให้ถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบกับนายบียอมรับว่าได้จ่ายเงินจำนวน 70,000 บาท ให้กับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งเพื่อเป็นค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าวภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ยื่นขออนุญาตฯ

3

นายบีกล่าวอ้างว่า ได้มีการประสานงานกับวิศวกร ก. (ระดับวุฒิวิศวกร) และวิศวกร ข. (ระดับสามัญวิศวกร) เพื่อรับหน้าที่เป็นวิศวกรผู้ออกแบบและคำนวณโครงสร้างอาคารโรงเรียนร่วมกับนายบี โดยมีการลงนามร่วมกันในแบบแปลนและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2546 แต่จากการตรวจสอบข้อมูลทะเบียนราษฎรพบว่า วิศวกร ก. ได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2542 และวิศวกร ข. เสียชีวิตเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2546 ซึ่งเป็นการเสียชีวิตก่อนมีการออกแบบ การออกแบบร่วมกันดังกล่าวจึงเหลือเพียงนายบีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกแบบเท่านั้น จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการแอบอ้างและปลอมลายมือชื่อของวิศวกร ก. และวิศวกร ข. ในการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าว

4

นายบีเป็นข้าราชการและรับว่าเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างอาคารโรงเรียนดังกล่าวประกอบกับรู้ว่าตนเองไม่อาจไปควบคุมงานก่อสร้างได้ กรณีนี้จึงถือว่านายบีละทิ้งหน้าที่โดยมิได้เข้าไปควบคุมงานก่อสร้างอาคารดังกล่าว

ด้วยเหตุดังกล่าวเมื่อนายบีรับทราบข้อมูลโดยตลอดแล้วว่าอาคารดังกล่าวได้มีการก่อสร้างอาคารก่อนได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร และนายบีได้ยอมรับว่าเป็นผู้จ่ายเงิน 70,000 บาท ให้กับเจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็นค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการออกใบอนุญาตก่อสร้างฯ ภายใน 3 วัน นับแต่วันที่ยื่นขออนุญาต กรณีนี้จึงถือเป็นการคิดสินบนเจ้าหน้าที่ ซึ่งนายบีในฐานะข้าราชการย่อมต้องมีความสำนึกและรู้ดีว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่กระทำความผิดกฎหมาย แต่นายบีกลับเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดเสียเอง เพียงเพื่อให้ตนเองได้รับความสะดวกในการประกอบวิชาชีพในฐานะวิศวกรผู้ออกแบบและผู้ควบคุมงานของอาคารโรงเรียนดังกล่าว จึงเข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต อีกทั้งนายบีเป็นข้าราชการและรับว่าเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างอาคารโรงเรียน กรณีดังกล่าวจึงถือได้ว่านายบีละทิ้งหน้าที่โดยมิได้เข้าไปควบคุมงานก่อสร้างอาคารดังกล่าวแต่อย่างใด และในส่วนของข้อกล่าวอ้างของนายบีที่เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในฐานะผู้ออกแบบร่วมกับวิศวกร ก. (ระดับวุฒิวิศวกร) และวิศวกร ข. (ระดับสามัญวิศวกร) และปรากฏว่าวิศวกร ก. และวิศวกร ข. ได้เสียชีวิตก่อนมีการออกแบบในโครงการพิพาท นายบีในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ระดับภาคีวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา จึงไม่สามารถออกแบบอาคารโรงเรียนดังกล่าวได้เนื่องจากไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาต ระดับสามัญวิศวกรขึ้นไปลงลายมือร่วมด้วยผู้ถูกกล่าวหาจึงประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความสามารถ

คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ลงโทษเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายบีนับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

